

⁴⁰ Khi ấy, Đức Giê-su giảng dạy tại đền thờ Giê-ru-sa-lem. Trong dân chúng, có những người nghe các lời của Đức Giê-su thì nói : “Ông này thật là vị ngôn sứ.” ⁴¹ Kẻ khác rằng : “Ông này là Đấng Ki-tô.” Nhưng có kẻ lại nói : “Đấng Ki-tô mà lại xuất thân từ Ga-li-lê sao ?” ⁴² Nào Kinh Thánh đã chẳng nói : Đấng Ki-tô xuất thân từ dòng dõi vua Đa-vít và từ Bê-lem, làng của vua Đa-vít sao ?” ⁴³ Vậy, vì Người mà dân chúng đâm ra chia rẽ. ⁴⁴ Một số trong bọn họ muốn bắt Người, nhưng chẳng có ai tra tay bắt.

⁴⁵ Các vệ binh trở về với các thượng tế và người Pha-ri-sêu. Họ liền hỏi chúng : “Tại sao các anh không điệu ông ấy về đây ?” ⁴⁶ Các vệ binh trả lời : “Xưa nay chưa hề có ai nói năng như người ấy !” ⁴⁷ Người Pha-ri-sêu liền nói với chúng : “Cả các anh nữa, các anh cũng bị mê hoặc rồi sao ?” ⁴⁸ Trong hàng thủ lãnh hay trong giới Pha-ri-sêu, đã có một ai tin vào tên ấy đâu ?” ⁴⁹ Còn bọn dân đen này, thứ người không biết Lề Luật, đúng là quân bị nguyên rủa !” ⁵⁰ Trong nhóm Pha-ri-sêu, có một người tên là Ni-cô-đê-mô, trước đây đã đến gặp Đức Giê-su ; ông nói với họ : ⁵¹ “Lề Luật của chúng ta có cho phép kết án ai, trước khi nghe người ấy và biết người ấy làm gì không ?” ⁵² Họ đáp : “Cả ông nữa, ông cũng là người Ga-li-lê sao ? Ông cứ nghiên cứu, rồi sẽ thấy : không một ngôn sứ nào xuất thân từ Ga-li-lê cả.”

⁵³ Sau đó, ai nấy trở về nhà mình.

BIẾT VÀ KHÔNG BIẾT

Người Pha-ri-sêu nói với các vệ binh: “Cả các anh nữa, các anh cũng bị mê hoặc rồi sao? Trong hàng thủ lãnh hay trong giới Pha-ri-sêu, đã có một ai tin vào tên ấy đâu? Còn bọn dân đen này, thứ người không biết Lề Luật, đúng là quân bị nguyên rủa.” (Ga 7,40-53)

Suy niệm: Nhóm vệ binh được các thượng tế và Biệt Phái sai đi bắt Đức Giê-su, lại trở về tay không. Lý do, họ cho biết: “Xưa nay chưa hề có ai đã nói năng như người ấy!” Thật bất ngờ! Các vệ binh, cũng như đám đông là những người dân đen thất học, nhưng khiêm tốn, lại nhận định về Đức Giê-su đúng đắn hơn giới lãnh đạo và giới kinh sư chuyên nghiên cứu Thánh Kinh! Đây không phải ‘nhờ’ họ dốt nát mà là nhờ họ biết nhìn nhận rằng mình dốt nát, rằng mình không biết. Chính thái độ khiêm tốn này đã giúp họ có được khả năng quan tâm, biết nhìn, biết lắng nghe. Những người Pha-ri-sêu không chỉ nguyên rủa các vệ binh, mà ngay cả ông Ni-cô-đê-mô, một người trong nhóm họ, cũng bị họ phỉ báng vì đưa ra nhận định khách quan công bằng về Chúa Giê-su. Thì ra, cái “biết” chủ quan, thiên lệch, không chỉ giam hãm người ta trong tối tăm, nó còn có thể trở thành một xung lực mù quáng đẩy người ta tới chỗ điên cuồng đập tắt ánh sáng nơi kẻ khác!

Mời Bạn: Ôn lại những tai hại do cái biết chủ quan mà mình đã vấp phải. Có ai đã từng là nạn nhân do định kiến sai lầm của bạn không?

Sống Lời Chúa: Hôm nay bạn sẽ chân thành lắng nghe hơn đối với người xung quanh, nhất là những người mà bạn vốn dễ xem thường.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, xin ban cho chúng con tâm lòng đơn sơ, không nuôi thành kiến để có thể gặp gỡ và đón nhận Chúa nơi người khác. Amen.*